

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 4Co/60/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815220075  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815220075.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v spore žalobkyne: T. proti žalovanému: G., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. apríla 2016, č.k. 13C/398/2015-28, takto

### rozhodol:

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žalobkyňa **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, uzavretá dňa 19.06.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročná a bez poplatkov. Vo zvyšku súd návrh žalobkyne zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že na predmetný zmluvný vzťah dopadá aj spotrebiteľská právna úprava, preto súd skúmal konanie a postup žalovaného ako veriteľa pri poskytovaní peňažných prostriedkov za odplatu spotrebiteľovi. Žalobca ako veriteľ sa pri uzatváraní predmetnej zmluvy nesprával spôsobom poskytujúcim aspoň základnú mieru ochrany spotrebiteľa. V prvom rade súd udával, že napriek zákonnej požiadavke na veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 19.06.2013, žalovaný ako veriteľ nevenoval žiadnu pozornosť preskúmania bonity žalobkyne ako spotrebiteľa. Žalovaný ako veriteľ v zmluve o úvere má predformulovaný text, v ktorom spotrebiteľ vyhlasuje, že je schopný splácať dlžnú sumu v zmysle podmienok tejto zmluvy. Žalovaný nevenoval žiadnu pozornosť posudzovaniu schopnosti splácať úver žalobkyňou za dohodnutých podmienok (v zmluve sa nenachádza žiadny údaj o príjme, o výdavkoch žalovanej o jej rodinných, sociálnych pomeroch), čo sa považuje za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona a uvedené je v zmysle § 11 ods. 2 zákona sankcionované tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úver považoval súd za bezúročný a bez poplatkov i z ďalšieho dôvodu. V zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádza žalovaný údaj o RPMN 96,00 %, pričom tvrdí, že výška RPMN sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo VPP. Rovnaký text o údaj o RPMN uvádza žalobca aj v dohode o plnení v splátkach, kde však uvádza už údaj o RPMN 300,29 %. Uvedená praktika žalovaného ako veriteľa pri určení tak dôležitého údaju ako je RPMN nemôže v žiadnom prípade požívať právnu ochranu. Veriteľ navodzuje naoko stav, že dlžník môže splatiť úver aj jednorazovo najneskôr do 17.06.2014, teda do roka, keď RPMN predstavuje 96,80 %. Zároveň však dohoduje plnenie v splátkach, pričom porušenie splátok sankcionuje poplatkom za výber splátky v hotovosti, resp. zánikom dohody o splátkach od počiatku. Pri splácaní úveru predstavuje RPMN 300,29 %, v tomto prípade činí úrok 96,79 %. Je nepochybné, že iné podmienky splácania úveru sú pri splatení úveru jednorazovo, keď spotrebiteľ má dostatok času na to, aby aj v posledný deň dohodnutej úhrady zaplatil plnenie naraz a iné podmienky splácania úveru sú pri postupnom splácaní, keď musí každý mesiac splácať veriteľovi dohodnutú mesačnú splátku. Ak mala teda žalobkyňa povinnosť splácať dlh v splátkach, bol údaj o RPMN uvedený v zmluve 96,80 % uvedený nesprávne, v nižšej výške, a teda v neprospech

spotrebiteľa. Zákon v § 11 ods. 1 citovaného zákona upravuje mechanizmus sankcionovania veriteľa aj pre prípad nesprávne uvedeného údaju o RPMN, pričom jeho zmyslom je odradiť veriteľa od porušovania niektorých dôležitých zákonných povinností. V danej veci súd ďalej konštatoval, že zmluva neobsahuje riadne a určito uvedený údaj o splatnosti úveru, o jednotlivých splátkach, ich splatnosti, počte splátok. Ak žalobkyňa nezaplatila niektoré splátky, čo vyplýva z jej výpovede, podľa dohody o plnení v splátkach má takáto dohoda zaniknúť od počiatku, a teda svojou povahou ide zrejme o rozvázovaciú podmienku (§ 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Len veľmi ťažko možno predpokladať, že žalobkyňa bola o zániku dohody o splátkach upozornená a bola si vedomá toho, že dohoda zaniká a je povinná zaplatiť úver jednorazovo. Otázka splatnosti úveru sa stáva nejasnou a neurčitou, pretože spotrebiteľ nemôže náležite rozlíšiť, že ak vynechá niektorú splátku a nezaplatí ju za určitú dobu, stráca automaticky výhodu splátok, pretože dohoda o splátkach prestáva platiť. Ide pritom o otvorené obchádzanie právnej úpravy zosplatnenia úveru upravené v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Súd preto dospel k záveru, že dojednanie o splatnosti úveru je nejasné, neurčité, a preto neplatné v zmysle § 37 ods. 1 OZ a § 39 OZ. Záverom ohľadom tejto argumentácie súd udáva, že celkové navýšenie úveru takmer o 100 % pri splácaní úveru do jedného roka vysoko prekračuje úrokové sadzby na finančnom trhu a takáto odplata by bola zjavne aj v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené súd určil, že predmetný spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.06.2013 je bezúročný a bez poplatkov a odporcovi patrí len právo na zaplatenie neuhradenej časti úverovej istiny. Vo zvyšku (o určení, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.06.2013 uvedená v bode 2 - administratívny poplatok vo výške 170,55 eur za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná), súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol pre nadbytočnosť, vzhľadom na to, že súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, uzavretá dňa 19.06.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročná a bez poplatkov. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z čiastočne úspešných účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho vyhovujúcej výrokovej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dôvodil tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, keď súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil rozsudok, nevyporiadal sa s argumentáciou žalovaného a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobkyne, čím odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon rozhodnutie súdu o nesprávne uvedenej RPMN, že zákon o spotrebiteľských úveroch nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty, že dlžníčka v čase uzavretia zmluvy o úvere nenamietala, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že nebol naplnený ani jeden z predpokladov výšky príslušného poplatku, že rozhodcovský rozsudok posúdil zmluvu ako platný a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobkyňi plnenie, preto v takomto prípade existuje res iudicata a súd mal konanie zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok konania. Namietal aj nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov s poukazom na ust. § 137 písm. c) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP. Uplatnil si náhradu trov konania.

3. Písomným podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 31.01.2017, žalovaný zobral svoje odvolanie späť v celom rozsahu.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) posúdil účinky späťvzatia odvolania a dospel k záveru, že odvolacie konanie je treba zastaviť.

5. Podľa § 369 ods. 1 CSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

6. Späťvzatie odvolania je dispozitívnym úkonom odvolateľa, ktorým môže vziať svoje odvolanie späť. Na účinné späťvzatie odvolania sa vyžaduje len jeho späťvzatie v časovo ohraničenej dobe, t. j. kým súd o podanom odvolaní nerozhodol. Po späťvzatí odvolania odvolací súd rozhoduje už len o zastavení odvolacieho konania.

7. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade žalovaný vzal späť svoje odvolanie skôr, než o ňom rozhodol odvolací súd, v intenciách citovanej právnej úpravy, bolo odvolacie konanie zastavené.

8. Keďže z procesného hľadiska zastavenie odvolacieho konania zaviniť žalovaný, ktorý vzal odvolanie späť bez uvedenia dôvodu, prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto jej nárok na náhradu týchto trov nebol priznaný.

9. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).